

DŘEVÁK

Když jsme šli poprvé do školy,
netušili jsme,
jaké budeme dostávat úkoly.
Nejprv čtení, psaní, počítání,
výkresů, zpívání a kotoulů dělání.
To se ještě všechno dalo,
Ale potom?
Co se stalo!
Druhý stupeň nadešel a úkolů přibýlo,
nic, než více učit se, nám nezbylo.
Přírodopis a dějepis se zvládnout dal,

ale fyzika a chemie,
to je věda, jémine!
Angličtinu moc neovládáme,
Touhu naučit se rusky raději předem
vzdáváme.
Díky zeměpisu víme,
že se neztratíme.
A tímto se s Vámi, našimi kantory a
spolužáky,
jen neradi loučíme.

Kateřina Klvaňová

9 let na základce

Všechno to začalo ve čtvrtek 1. září 2011 a všichni už jsme věděli, že to nebude jen tak. Nastoupili jsme jako nevinní, roztomilí prvňáčci, kteří neuměli číst ani psát a nevěděli, co je čeká. **V první třídě** nás získala paní učitelka Kučerková. Celý první rok nám pomáhali naši deváťáci, se kterými jsme zažívali spoustu zábavy.

Ve druhé třídě s námi bojovala opět paní učitelka Kučerková. Už nás opustili i někteří spolužáci. Nejlepší zážitek, co si pamatuju, byla svatba Martina a Kristýnky. Přichystali jsme si úplně vše, co je na svatbu potřeba, nasadili jsme Kristýnce vlasy z hula sukně, měli jsme připravené prstýnky, oddávajícího a pozvánky jsme rozdali po celé třetí třídě.

Pak jsme nastoupili **do třetí třídy** a nastaly nekonečné hrátky s panem učitelem Dopitou. Pan učitel si nás tak moc oblíbil, že s námi byl ještě **čtvrtou a pátou třídu**. Celé tři roky jsme pořádali besídky a taky jsme každé pondělí hráli Klobouk, Město, jméno, zvíře, věc, Početního krále a další. Potom jsme si dokonce vymysleli svoji vlastní matematickou hru. S panem učitelem jsme vymýšleli spoustu písniček a každý týden probíhaly míčové hry.

Celý první stupeň se nesl v duchu zábavy. Dva roky jsme jezdili na plavání a navštívili jsme dvě školy v přírodě. Poprvé jsme byli na škole v přírodě ve třetí třídě na Sluňákově, kde nám paní učitelka Zajícová pravidelně kontrolovala pokoje, jezdili jsme na raftech, vyráběli jsme masky a vytvářeli sopky. Na samém konci jsme byli a to jsme byli za naši píli a snahu odměněni.

Druhá škola v přírodě nás čekala v páté třídě. Vyrázili jsme na Švagrov. Jelikož jsme tam byli nejstarší, tak se očekávalo, že budeme mít nejvíc zkušeností. Byli jsme rozdělení do skupinek a každý den si nás vzal jiný instruktor a učili nás o živlech. Nejzajímavější byla elektřina. Tahle škola byla celkem hodně povedená.

V páté třídě jsme ještě oslavili 60 leté výročí naší školy, kde jsme předvedli naši legendární kokošku. Chvíli na to jsme se museli rozloučit s naším panem učitelem. Bylo to těžké, protože jsme si jej za ty tři roky moc oblíbili.

Nastala **šestá třída** a záhy jsme pochopili, že to bude boj! Opravdu jsme museli pořádně máknout, jelikož povinností přibývalo. Ujala se nás paní učitelka Jakubálová, která nás měla až do devítky. Na začátku šesté třídy k nám přibyli noví žáci. Čekali jsme nějaké pěkné kluky, bohužel nám nepřálo a přišlo k nám 5 dívek a jeden kluk. A tak jsme se vypravili seznamovat

na Tesák. Všichni jsme se pořádně spřátelili. Jela s námi paní učitelka Jakubálová, pan učitel Foukal, paní učitelka Číhalová a Bartušková. Během pobytu jsme chodili na různé túry, na Marušku, na Hostýn, prošli jsme okolí Trojáku. Večer nás čekaly různé seznamovací soutěže, které si pro nás připravili učitelé. Jeden večer jsme vymysleli program my. Napadlo nás uspořádat soutěž krásy, do které jsme zapojili našich 5 kluků. Oblékli jsme je do šatů a růžových tílek a pořádně je namalovali. Rozhodčí byli učitelé a za vítěze zvolili Patrika. Po adaptáku nastala ta pořádná makačka.

V **sedmé třídě** jsme byli na lyžáku, což bylo moc fajn, ale nejlepší akcí tohoto roku byl výlet do Ostravy, kde jsme navštívili technické muzeum. Také jsme jako každý rok jeli na Filmový festival ve Zlíně, kde jsme měli možnost zhlédnout film Losbando.

V **osmé třídě** nám šlo hlavně o dobré známky, aby byl výběr středních škol lehčí.

Také nás čekaly nové zkušenosti s masopustem a jinými akcemi, které jsme museli jakožto osmáci uspořádat.

Největší zážitek z celé **osmé třídy** byla škola v přírodě, na kterou jsme jeli s deváťáky. Vyrazili jsme z Přerova směr Chaloupky, kam jsme museli poté dojít pěšky. Cesta byla náročná, ale dalo se to zvládnout. Byl to skvělý týden, ze kterého máme spoustu zážitků: rozdělávání ohně na ledu, kácení stromů, vaření čaje z bylinek. Stejně nejlepší byly noční hry pana učitele Foukala a paní učitelky

Číhalové, při kterých jsme běhali v noci po lese. Nejvíce emotivní byl poslední večer, který jsme trávili u táboráku.

Málem bych zapomněla, že na začátku osmé třídy proběhlo naše první a poslední taneční. Na tanečních nás učil mistr Tumpach, který nás naučil všechny možné tance, které jsme potom mohli předvést všem zúčastněným na školním plese.

A konečně přišla **devátá třída**, které jsme se všichni obávali, ale věděli jsme, že jednou to přijít musí. Na začátku deváté třídy nám začalo spoustu povinností, z nichž největší byla postarat se o naše malé prvňáčky. Už od začátku roku jsme věděli, že nás čekají přijímačky, horor každého deváťáka, ale nikdo netušil, že se nám to tak zkomplikuje. Doufali jsme, že si poslední rok pořádně užijeme, bohužel nám štěstí nepřálo a v půlce března nastala karanténa. Než začalo tohle virové šílenství, stihli jsme Mikulášskou nadílku, která se nám podle mého názoru celkem povedla.

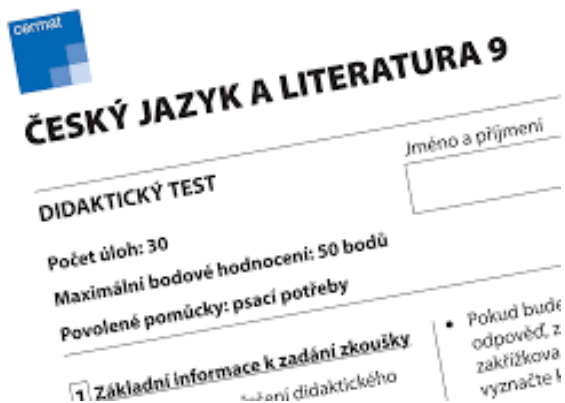
Všechny akce, jež jsme měli naplánované, byly díky karanténě zrušeny. Moc nás mrzí, že poslední měsíce, které jsme si mohli užít, dopadly takto. Naštěstí jsme stihli vytvořit alespoň naše tablo a máme naplánovanou rozlučku a rozloučení na zámku, kterého se mohou účastnit i rodiče.

Ze školy si odnášíme spoustu skvělých zážitků, na které nikdy nezapomeneme. Děkujeme všem učitelům za krásných devět let.

Lucka Gajdošíková a Kačka Doušková

Přijímačky

takže spousta z nás se na přípravu vykašlala. Čím víc čas ubíhal, tím víc se nám učit nechtělo. V půlce karantény nám dokonce svítla naděje, že by se přijímačky vůbec nemusely konat, ale záhy zase bylo řečeno, že budou, tak začal další kolotoč příprav.

Zbýval asi měsíc a já byla stále v klidu, ale připravovala jsem se. Nejhorší bylo, když zbýval den, byla jsem strašně vystresovaná a nemohla usnout. Ráno jsem tam přijela a stres vůbec nepolevoval. Všechno jsem zvládla, ale začala jsem být ještě víc nervózní, když jsem nevěděla, jak to dopadlo. Když shrnu celé letošní přijímačky, přestože jsem se pilně připravovala, dokonce poslední tři týdny i ve škole, překvapilo mě, o kolik byly letošní Cermat testy těžší než ty předchozí. Zejména matematika a její zákeřné početní úlohy mi daly vážně zabrat.

Lucka Gajdošíková

Přijímačky, každoroční strašák deváťáků, kterému jsme taky neutekli. Na přijímačky jsme se začali připravovat po pololetí. Ze začátku jsem byla plná energie, snažila jsem se učit každý den. Letošní přijímačky byly ovšem něčím výjimečné. V polovině přípravy nám bylo totiž sděleno, že se budeme muset připravovat doma a do školy delší dobu nezavítáme. To bylo pro některé z nás strašné, samozřejmě se nikomu nechtělo. Ještě horší na tom bylo, že nikdo nevěděl, kdy nás tedy vlastně čekají,

Hádej, kdo jsem

Jmenuji se 1)....., je mi 15 let a bydlím v Býškovcích. Vybrala jsem si Střední policejní školu v Holešově a Střední odbornou školu ochrany osob a majetku ve Zlíně, obor Bezpečnostně právní činnost. Přijali mě na obě školy, a tak jsem si vybrala policejní školu v Holešově, kde budu na internátě. Obě vzdělávací instituce jsem si vybrala zejména proto, že se ráda věnuji sportům, chodím do atletického oddílu v Hranicích a již šestým rokem jsem členem SDH Býškovice.

Mé jméno je 2)....., je mi patnáct let a bydlím v Dřevohosticích. Mezi mé koníčky patří hasiči a mažoretky. Hlásila jsem se na Střední školu logistiky a chemie na obor Provoz a ekonomika dopravy a jako hlavní školu jsem zvolila Gymnázium Jakuba Škody. Vlastně ani pořádně nevím, proč jsem si tyto dvě školy vybrala, ale líbil se mi celkově vzhled škol a milí učitelé. Měla jsem štěstí, dostala jsem se na obě školy, v září tedy budu nastupovat na přerovské gymnázium.

(zdroj: st.desositphotos.com)

Rodiče mě pojmenovali 3)..... a narodil jsem se 1. května 2004. Školu, na kterou půjdu, jsem si vybíral opravdu poctivě. Nakonec jsem se rozhodl pro Střední školu gastronomie a služeb v Přerově. Vybral jsem si obor Kuchař - číšník, neboť mě strašně baví vařit a experimentovat s jídlem a chutěmi. Ve volném čase trávím spoustu chvil právě v kuchyni, někdy zkouším tradiční česká jídla podle receptu, jindy využívám své fantazie a experimentuji s chutěmi a vůněmi. Také se těším, až si zkusím nosit na jedné ruce více talířů, zajímá mě, zda to zvládnu a jaký počet budu schopen unést.

Jmenuji se 4) je mi 15 let a bydlím v Dřevohosticích. Ve volném čase ráda zpívám, hraju na kytaru a ráda čtu. Ze všeho nejvíc mě ale baví sportovat. Chodím na atletiku v Hranicích, ráda hraju míčové hry a ráda jezdím na bruslích. Když přišlo rozhodování o výběru střední školy, bylo mi jasné, že budu chtít takovou, která se hodně zaměřuje na sport. Vybrala jsem si Střední policejní školu v Holešově a Střední zdravotnickou školu v Hranicích obor Záchranář a ochrana obyvatel. Vzali mě na obě, ale nakonec nastupuju na Střední policejní školu v Holešově, která je prestižní a výběrová a doufám, že splní moje očekávání.

Jmenuji se 5)..... a za týden mi bude patnáct let. Tento rok ukončuji základní školu a bylo mou povinností se rozhodnout, na jaké střední školy si dám přihlášky. Začala jsem nad tím trochu přemýšlet už v šesté třídě, kdy moje známky nebyly nijak moc okouzující, a tak jsem dostala opravdu velký strach z budoucnosti.

Když jsem nastoupila do sedmé třídy, řekla jsem si, že se změním a začnu na sobě pracovat a taky že a ANO. Známky, které jsem měla na konci šesté a na konci sedmé třídy se opravdu nedaly srovnávat, byl to ohromný rozdíl, ale bohužel já jsem veliký trémista a tím, že jsem se tak moc snažila mít výborné známky, jsem si vytvořila strach. Začala jsem se bát školy. Bála jsem se tam chodit, každé ráno jsem měla bolesti břicha, a když jsem přišla ze školy, tak jsem měla migrény. Cítila jsem, jak mne strach rozežírání uvnitř těla. Známky pro mě byly tak důležité, že jsem se také hodně uzavřela do sebe a přátelství pro mě byla ztráta času. Znamenalo to pro mě, že čím lepší budu mít známky, tím lepší budu mít budoucnost a nežívala si přítomnost.

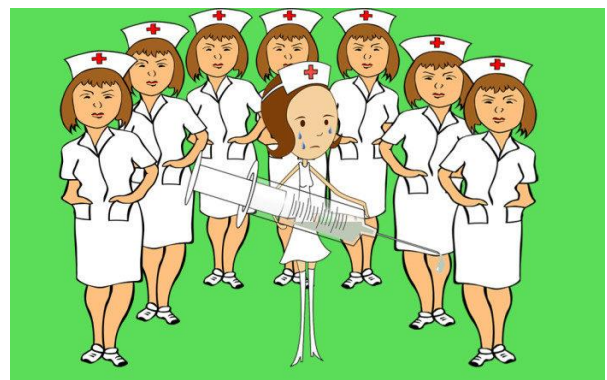
(zdroj: www.google.com/obrazky)

V té době jsem chtěla dělat povolání, ve kterém vydělám hodně peněz. Naštěstí toto hloupé období pominulo a uvědomila jsem si, že mi je úplně jedno, jak moc budu vydělávat, jestli budu mít krásný dům s obrovskou zahradou a bazén v zemi, nebo budu v bytě se svou kočkou. Budu šťastná tehdy, když budu dělat to, co mě baví. Došlo mi, jak moc je důležité být šťastný. A tak jsem chtěla jít na taneční konzervatoř. Tančím už od šesti let a opravdu to miluji, takové uvolnění a radost z pohybu. Dohodla jsem se s pí učitelkou, že mi pomůže se připravit na zkoušky. Ha, ale postupem času jsem si uvědomila, že to není přesně to, co bych chtěla dělat. Na tanečnický se vyvíjí neustále obrovský tlak a to nechci. Nechci se zase stresovat, jestli jsem dostatečně dobrá.

Rozhodla jsem se, že půjdu na uměleckou školu. Nejprve jsem si myslela, že půjdu na oděvní, protože mě móda opravdu baví, ale pak mi došlo, jak šíleně neekologické a povrchní to je. A tak jsem došla k závěru, že si dám přihlášky na obor Grafický design a Fotografie.

Tak tedy v lednu jsem dělala talentové zkoušky na Střední uměleckoprůmyslovou školu v Uherském Hradišti. Na talentovky jsem se hodně připravovala, opravdu mi na tom moc záleželo, každý den jsem kreslila a každý týden jsem dojížděla na přípravný kurz až do Uherského Hradiště a ještě jsem chodila dvakrát týdně na výtvarku. Moje píle se vyplatila, dostala jsem se na oba obory. Po důkladném zvážení jsem si vybrala Grafický design. Už se těším, jak v září nastoupím na mou vysněnou střední školu.

Jmenuji se 6)....., je mi 15 let a bydlím v Dřevohosticích. Mezi mé koníčky patří poslouchání K – Popu, učení se korejštiny, plavání, starání se o zvířata a jízda na kole. Myslím si o sobě, že jsem upřímná a hodná, ale umím být i dost náladová. Jdu na Střední Zdravotnickou školu v Kroměříži, obor Praktická sestra. Tuhle školu jsem si vybrala,

protože mě zaujala jako první a po návštěvě školy jsem si byla jistá, že právě na tuhle školu chci jít. Líbila se mi atmosféra školy a učitelé se zdáli příjemní. Přijímací zkouška proběhla v pohodě. Učitelé nás nechali v klidu, ani nechodili během testu mezi lavicemi. V budoucnu bych chtěla studovat koreanistiku na Karlově univerzitě, odstěhovat se do Korey a pracovat tam jako pracovní sestra.

Jmenuji se 7)....., je mi 15 let. Rád hraju stolní tenis, jezdím na kole a chodím ven se psem. Chodil jsem na základní školu do Vítonic, na druhý stupeň potom sem, do Dřevohostic. Nyní budu pokračovat na Železniční škole v Šumperku, kterou jsem si vybral, protože mě, zajímá technika.

Jmenuji se 8)..... a je mi 15 let. Mezi mé koníčky patří poslouchání hudby, jízda na koni a sport. Rozhodla jsem se pro obor Kuchař – číšník, protože bych se v budoucnu chtěla živit jako servírka, myslím, že komunikovat s lidmi a starat se o ně v prostředí nějaké pěkné restaurace mě, bude bavit.

(zdroj: www.google.com/obrazky)

Jmenuji se 9)....., je mi 15 let. Přihlášku jsem si dala na Střední pedagogickou školu v Přerově. Ještě nevím, zda mě přijmou, ale byla bych ráda, protože bych se v budoucnu ráda věnovala péči o malé děti. Kdyby to letos nevyšlo, zkusila bych to příští rok znovu.

Jmenuji se 10)..... a je mi 15 let. Mezi mé koníčky patří kroužek hasičů, kterým se věnuji přibližně 11 let, tanec a jízda na koni. Jsem usměvavá a hodná, ale dokážu být i hodně přísná. Při rozhodování o své budoucnosti jsem volila veterinární a průmyslovou školu, bohužel se mi na přijímačkách nedařilo, tudíž se ještě musím poohlédnout po volných oborech a rozhodnout se, kde budu pokračovat.

Jmenuji se 11)..... Na první stupeň základní školy jsem chodila do své rodné obce Vítonice, odkud jsem v jedenácti letech přešla do Dřevohostic. Střední školu jsem si vybrala podle toho, co mě baví. Odmala se motám v kuchyni, takže bylo jasné, že půjdu na kuchařku nebo cukrářku. Jelikož jsem ale chtěla školu s maturitou a v okolí tyto obory nebyly, volila jsem hotelovku. Je to podobný obor s širším zaměřením.

Jmenuji se 12) Bydlím v rodinném domku sama s tatškou v malé vesničce na kopci. Jsem štíhlá, mám nižší postavu, modré oči a hnědé kratší vlasy. Strašně moc mám ráda zvířata. Od mala doslova miluji jízdu na koni a motorce. Vlastním tři domácí mazlíčky, a abych se nenudila, mám mluvícího papouška Rudyho, který nikdy nezavře zobák a pořád se do něčeho plete a do všeho kecák, morčáka Káju a králíka Teddyho, který všechno okouše, takže mám o zábavu postaráno. Od první třídy jsem chtěla být cukrářku nebo zdravotní sestrou, ale pečení mě bavilo víc. Vždycky jsem s babičkou nebo mamkou něco kuchtila v kuchyni. Od 5. třídy jsem měla pořád ten samý sen - být nejlepší cukrářkou na světě a dělat výborný pamlsky, ale potom se to všechno změnilo. V osmé třídě jsem vůbec nevěděla, na jakou školu chci jít. Mamka mě přemlouvala, ať jdu na zemědělku do Přerova, že ze zvířaty to umím. Potom mě napadla zdravotní škola v Hranicích. Když mě tam přijali, byla jsem strašně ráda, protože si myslím, že pomáhat lidem, kteří to potřebují, mě bude bavit a naplňovat. Pořád nám strach být v blízkosti lidské smrti, ale to ke zdravotnictví patří. Musím být silná, abych zvládla svoji práci. Lepší je to zkusit, než si to potom vyčítat do konce života. Po zdravotní škole si chci udělat kurz tatéra, kreslení mě totiž baví už od dětství a tetování na kůži mě strašně zaujalo. Doufám, že se mi vše podaří zvládnout.

Správné odpovědi:

1) Anita Kodytková, 2) Lucie Gajdošíková, 3) Lukáš Kynstler, 4) Kateřina Doušková, 5) Elisabeth Pospíšilová, 6) Lucie Žušková, 7) Patrik Mikulík, 8) Kristýna Žilková, 9) Valerie Baďurová, 10) Michaela Nováková, 11) Kateřina Klvaňová, 12) Adéla Jančíková

Spolu to zvládneme

Starat se o prvňáčky pro nás byla určitě zajímavá zkušenost, na kterou budeme rádi vzpomínat. Na začátku školního roku jsme jim ukázali školu a po celou dobu jsme jim pomáhali, když něco potřebovali. Každou velkou přestávku se alespoň pár z nás ukázalo u nich ve třídě, abychom jim připomněli, že se na nás můžou spolehnout. Ze začátku roku se prvňáci trochu styděli, ale každým dnem se to zlepšovalo až do chvíle, kdy nás naši prvňáčci začali brát jako parťáky a těšili se na nás. V září jsme společně splnili odznak všestrannosti, kterého se účastnila skoro celá škola. Na Vánoce jsme si nadělili dárky a strávili spolu hezké chvíle. Měli jsme naplánované další výlety, ale vzhledem k situaci nám to nevyšlo. Chtěli bychom našim prvňákům poděkovat za společně strávené chvíle a popřát jim hodně štěstí do dalších let strávených na základní škole.

Anita Kodytková

Rozhovory s učiteli

Rozhodli jsme se, že se učitelů zeptáme na pár otázek o naší třídě a jejich školních letech. Všem jsme položili tyto otázky:

1. Jaký jste měli první dojem na naši třídu?
2. Jaký máte názor na naši třídu?
3. Jak vzpomínáte na Vaši základní školu?
4. Jak vzpomínáte na Vaše přijímačky?
5. Vídáte se se svými spolužáky?
6. Jak vidíte náš posun od 6. do 9. třídy, jak jsme se změnil?
7. Jak se Vám pracovalo s naší třídou?

(zdroj: www.google.com/obrazky)

Pan učitel Foukal

1. První dojem si nejsem schopen vybavit, protože jsem se s většinou z vás potkával již před tím, než jste se stali šestáky. Spíše se mi vybavují vaši noví spolužáci. Celkově jsem vás v šestce vnímal docela dobře, působili jste trošku nesourodě, ale nadějně...
2. Nesourodost a nesoudržnost vám, bohužel, zůstala. Převažuje u vás pasivita, pohodářství a individualismus. Máte sice jako kolektiv potenciál, ale nevíte, jak ho využít.
3. Já jsem základních škol vystřídal více. Na první den v první třídě si pamatuji, protože to byl silný zážitek. Vůbec, ale vůbec jsem se netěšil. Škola byla majestátní, obrovská historická budova. Ve třídě nás bylo strašně moc na dnešní poměry – 34. Posadil jsem se k holčičce, která se jmenovala Evička a byla úplně drobounká, blondatá a strašně vyděšená. Ani mně nebylo nejlíp. Když do třídy přišla soudružka učitelka, byl jsem odhodlán, že se zvednu a uteču. Měla obrovské černé brýle přes půl obličeje a silnou vrstvu pudru na tváři. Celkově nevypadala vůbec pěkně. Když však začala mluvit, bylo to lepší. Mluvila hezky a laskavě a s postupujícími týdny jsme si zvykli i na to, že občas nosí ty divné brýle, ale vrtalo nám se spolužáky hlavou, proč je nosí i tehdy, když je venku škaredě.

Soudružka učitelka to s námi moc lehké neměla - bylo nás hodně, byli jsme pěkná kvítka a protože jsme ve třídě měli i několik spolužáků z „Cigánova“ – jak jsme říkali oblasti kolem trati a nádraží, měla práce až nad hlavu. Celkově jsme v první třídě zažívali spoustu legrace, nic jsme neřešili a o nějakém vyčleňování nemohla být ani řeč. V průšvihů jsme si byli rovni, a když někomu něco nešlo nebo to neuměl, dost jsme si pomáhali. Žalovat bylo nedůstojné, deváťáků jsme se báli, školník byl se svými 130kg váhy všemocný nadčlověk a kolem ředitelny bylo minové pole, od kterého jsme neměli mapu.

Moje soudružka učitelka z první třídy již nežije, ale několikrát jsem se s ní později setkal. Dožila opuštěná v pečovatelském domě a ty černé brýle tenkrát v první třídě nosila, protože musela. Doma ji tloukl její syn.

Moje soudružka učitelka mi dala doporučení k přestupu na výběrovou základku. A tak jsem musel dělat už v druhé třídě přijímačky a vybrali nás třicet z různých škol. Odejít od kamarádů jsem nechtěl, přestup jsem mohutně obřečel, ale proti vůli rodičů jsem nic nezmohl. Jako nový kolektiv jsme si moc nesesli. Bylo hodně skupinek, vysoké nároky a hodně učení. Mezi spolužáky se jelo hodně na prospěch a byla velká soutěživost. To mi nevyhovovalo, ale musel jsem to do osmičky nějak přetrpět. Navíc jsem si moc nesedl s třídní. Naštěstí jsem měl hodně koníčků a tak jsem se realizoval spíše v nich, někdy i na úkor školy, samozřejmě k velké nelibosti mých rodičů.

4. Přijímačky, to by byla kapitola ... Pocit absolutní nuly, klika těžkých vstupních vrat tak vysoko, jakoby sama symbolizovala nedostupnost ústavu samotného. Vevnitř řízený chaos a stres umocňovaný ironickými poznámkami profesorek, které nám zadávaly ve třídách příklady z matematiky nebo rozbor a diktát z češtiny. Tenkrát brali pouze 20% z uchazečů. Cítil jsem se více jako první až čtvrtý než pátý. Vyšel jsem ven a měl jsem pocit, že do téhle budovy ani nechci chodit!! Kdyby mi tenkrát řekli, že můžu od teď další čtyři roky pást ovce na horách, s radostí bych si šel koupit jízdenku do Tater...

5. Se spolužáky se občas vídám a někteří jsou mí celoživotní kamarádi. Nejvíce se potkávám s kamarádem z univerzity.

6. Jak jste se změnili - fyzicky, to je jasné, položte si na stůl svoje třídní fotky. Váš duševní a duchovní vývoj bude probíhat po celý zbytek života. Máte ve svých rukou, co

(zdroj: www.google.com/obrazky)

si vyberete dál z možností, které jsou před vámi. Vy sami budete řešit důsledky svých rozhodnutí a já mohu jen doufat, že se dokážete rozhodnout více správně než špatně. Zatím větší část z vás utíká před problémy, odkládá nepopulární záležitosti a úkoly až na samou

hranici možnosti jejich vyřešení a tady je pro vás velký prostor k vašemu dalšímu růstu – být zodpovědní k sobě i druhým.

7. Jak se mi u vás pracovalo? Dobře! Sice jste byli na můj vkus poněkud málo akční a pohodlní, ale v jádru jste byli velmi hodná třída. Budu rád, když se mi občas ozvete mailem nebo se za mnou zastavíte pochlubit se s úspěchy.

Paní učitelka Sedlářová

1. Poprvé jsem se s vámi setkala jako se sedmáky a musela si trochu zvykat, protože to bylo v průběhu roku a přebírala jsem vás po paní učitelce Hynkové. Chvíli to trvalo, ale brzy to bylo fajn.

2. Myslím, že jste v pohodě, ráda jsem u vás učila. Jste klidná, empatická třída, občas jsou někteří z vás trochu pasivní a pohodlní. Oceňovala jsem aktivitu většiny dívek a snahu dosáhnout dobrých výsledků.

3. Chodila jsem do školy v Horní Moštěnici, byli jsme skvělý kolektiv a mám na tu dobu krásné, ale hodně staré vzpomínky (více než 50 let).

4. Přijímačky na gympl si pamatuju už jen matně, asi jsem byla vykulená venkovská holka.

5. Se spolužáky se už nevidívám, raději chodím na srazy svých bývalých žáků.

6. Posun je to velký, ale neučila jsem vás všechny roky, takže to nemůžu dost dobře posoudit.

7. Teď v deváté třídě velmi dobře, budu na vás ráda vzpomínat.

Paní učitelka Jakubálová

1. Hodní a pracovití žáci.

2. Klidní, někdy až moc. Pomalí v plnění úkolů. Nekonfliktní a tolerantní.

3. Velice ráda, měli jsme výborný kolektiv. Loučili jsme se v slzách. Trávili jsme společně také čas mimo školu.

4. Na češtinu si moc nepamatuji, ale matika mi dala zabrat. Dodnes mě děsí Thaletova kružnice.

5. Nevídám, protože žijí většinou v Orlové a okolí. Mnohé jsem na srazu po třiceti letech nemohla poznat.

6. Změna veliká. Od předpubertálních bobánků po sebevědomé mladé lidi.

7. Většinou dobře, vždy jsme našli společnou řeč a dokázali jsme se domluvit. Oceňuji také pomoc mnohých žáků při akcích pořádaných školou i obcí.

Paní učitelka Číhalová

1. Když jsem vás jako třídu začala učit z českého jazyka, byli jste malí, vystrašení uzlíčci. Spoustu z vás jsem viděla vůbec poprvé, neznala jsem vaše tváře a už vůbec ne charaktery. Brzy jsem vás začala mít ráda, ale taky jsem byla často smutná, protože jste toho zrovna moc neuměli a já si nedokázala představit, jak budeme vše dohánět. Naštěstí jste byli vážně hodní, tudíž jsme neztráceli čas usměrňováním vaší kázně a mohli jsme se soustředit na učivo.

2. Čím déle jsem vás učila, tím jsem vás měla radši. Ono to tak u mě bývá skoro vždy, což je pěkně nefér, protože každá třída nakonec odejde a zůstanou jen vzpomínky a občasné návštěvy. Ale takový je život, vy toho máte ještě strašně moc před sebou a přeji vám, aby to „moc“ bylo složeno jen ze samých pěkných zážitků, abyste se obklopovali lidmi s čestnými charaktery, abyste se každé situaci dokázali postavit čelem a abyste byli v životě šťastní.

3. Moje základní škola byla od té vaší naprosto odlišná. A proto jsem ráda za tu vaši!! Až tady jsem poznala, že existuje škola, kde více záleží na charakteru lidí a celkové atmosféře, na pomoci a spolupráci. Má škola byla jiná, byla plná lidí, žáků i učitelů, byla plná neosobních vztahů, konkurence a touhy po výborných výsledcích a dokonalosti. Budovala v žácích touhu po vítězství, touhu být nejlepší, zažít úspěch,

nikoli lidské hodnoty jako sounáležitost, partnerství, pomoc, kompromis, nesobectví. Spolužáci byli naštěstí celkem normální, takže jsme dokázali „přežít“ a ze spousty z nás jsou dnes profesně velmi úspěšní lidé. Zda šťastní a čestní, to nevím.

4. Hlásila jsem se na přetěžovaný obor, počet uchazečů tehdy mnohonásobně převyšoval počet přijímaných jedinců, tudíž jsem se dost bála, připravovala jsem se tedy poctivě. Pamatuji si, že jsem se učila i o víkendech, bylo to náročné období. Jako jediné pozitivum jsem tehdy vnímala, že jsem byla zproštěna domácích povinností 😊.

5. Jedna z mých spolužaček je dodnes mou nejlepší kamarádkou, zvládla se mnou základku i střední, jen na výšce jsme se rozdělily, studovala jiný obor, dnes žije v Ostravě, ale vídáme se pravidelně. Spousta z mých spolužáků žije v zahraničí, ty vídám opravdu zřídka, s jinými jsem v kontaktu častěji.

6. Každého nejspíš první napadne, že jste vyrostli ☺. Já jen pevně doufám, že ještě vyrostete (ne fyzicky, to je mi fuk ☺), že z vás vyrostou hodní, správní a šťastní lidé, že na sobě budete pracovat, že se nikdy nevzdáte a že se vám bude dařit ve všem, co vám život přinese.

Největší posun ve vašem chování vidím ve vašem uvažování, Už nepřijímáte cizí názor za vlastní, už jste schopní kriticky zhodnotit podsouvanou informaci a uvažovat o ní jako o pravdě, či lži. Byla bych ráda, kdybyste o všem, co dnešní svět předkládá jako skutečnost, byli schopní přemýšlet, posuzovat pravdu z více úhlů pohledu, nekritizovat, nesoudit, neublížovat, ale přemýšlet a tvořit si vlastní názor. Již několik století před vámi jeden osvícenec, byl to René Descartes, prohlásil: „Myslím, tedy jsem.“ Prosim, myslte, chcete přece být!

7. Ze začátku to byl celkem boj, vy jste si zvykali na mě, na mé metody, na mou osobnost, já zase na vás. Často jsem na vás křičela (snad už si to nepamatujete ☺), čím jsem vás měla radši, tím těžší pro mě bylo trestat vaše chyby. Vy jste naštěstí byli extrémně hodní, tudíž jsem vás trestat moc nemusela ☺.

Paní ředitelka

1. Jsou nějací moc hodní!

2. Připadám si jako princ, který se prosekal šípkovým houštím, vyhrabal se do nejvyšší věže, políbil princeznu a ona se otočila na druhý bok, peřinu si přetáhla přes hlavu a pokračovala v sladkém snění.

3. Když školu otevírali, nastoupila jsem v ní do 1. třídy. Když ji rušili, byla jsem tam ředitelkou. Dnes je z ní domov důchodců. Jak výstižné...

4. Hrůza! Vlastní matka mi k této příležitosti nechala ušít krimplenový kostým, jehož stříh byl i tehdy dobrý tak do rakve.

5. Ze základky a střední docela často, navštěvujeme se, skočíme si na kafe. Víte, že mou nejlepší kamarádkou na vysoké byla sestřenice Vaší paní třídní?

6. Bezpochyby jste vyrostli ☺! A z dětí jsou mladí lidé. Budete asi muset víc pracovat na své průbojnosti, sebevědomí, rozvíjet svůj potenciál.

7. Upřímně řečeno těžce. Mám ráda pracovní ruch, odpovědi beze strachu, že uděláte chybu, reakci i negativní, všetečné otázky, třeba i hádky. Vy jste byli moc hodní, tiší a trochu bázliví!

Změňte si heslo na:

„Nesedej, panenke, v koutě,

nebudou tě hledat, nenajdou tě!

Svobodný, průbojný, sebevědomý, se zdravou dávkou drzosti i schopností ocenit, požádat a poděkovat – přeji si, abyste takoví byli. Mladí a krásní už jste.

Paní učitelka Fridrichová

1. První dojem ze třídy byl, že jste klidní a milí žáci, kteří mají mezi sebou pěkné vztahy a navzájem si pomáhají. A tuto pohodu přenesla třída i na Andrejku. Ve vaší třídě jsem se cítila dobře, i když mě ze začátku trochu vyděsily neznalosti z matematiky.

2. Myslím si, že letošní deváťáci jsou vstřícní, ohleduplní a kamarádští, ale mohli by se umět více prosadit a nebát se vyslovit svůj názor. Někteří by měli být aktivnější a nesnažit se školou jen tak proplout.

3. Prostředí školy mi vždy vyhovovalo-setkávání se spolužáky, učiteli, dozvědět se něco nového.

4. Přijímačky pro mě znamenaly stresovou událost, byly jenom jedny a na jejich výsledku záviselo, co budu dále dělat. Učila jsem se na ně sama a nikdo nám neřekl, jak vypadaly přijímačky minulých let. Zadání se dozvěděli profesori z rádia a zapsali je na tabuli. V matematice jsme měli v příkladu, že $\alpha=R$. Nikdo nevěděl, co to znamená, ale neodvážili jsme se zeptat. Až ke konci profesor zjistil, že jsme si díky tomu neporadili s jedním příkladem. (Pozn. $\alpha=90^\circ$)

5. Se svými spolužáky ze ZŠ se už moc nevidáme, protože jsme se z vesnice rozprchli po celé republice.

6. Změny a posuny od 6. třídy do 9. třídy jsou, ale to základní pořadí zůstává- jste vstřícná třída, na kterou se učitel těší.

7. Myslím si, že spolupráce byla skvělá a budu na ni ráda vzpomínat.

Pan učitel Dopita

1. Když jsme se spolu poprvé setkali v září 2014, netušil jsem, že mi bude souzeno sdílet s vámi radosti i strasti další dva roky. Společně jsme však brzy našli společnou řeč, zejména proto, že mým krédem bylo vždy, aby škola děti bavila. Tak jsme se tedy pustili do soutěžení, složili spolu svou vlastní třetáčkou hymnu i jiné písničky. Samozřejmě že jsme i plnili úkoly dané ŠVP.

2. V roce 2016 jsem se s vámi jako vyspělými páťáky rozloučil a na druhém stupni jsme poněkud ztratili bližší kontakt. Informace o vás jsem měl jen zprostředkovaně od obou Kateřin, se kterými jsme hráli na kytaru. Trochu mě zamrzelo, když jsem se od některých učitelů dozvěděl, že jste zlenivěli a je těžké vás pro něco nadchnout, ba co, vyskytli se i jedinci, které škola vyloženě otravovala. Přesto na ty tři roky naší společné práce rád vzpomínám.

3. Stejně jako vy jsem absolvoval naši základní školu, ovšem poněkud dřív, v roce 1966. V deváté třídě jsem hrál divadlo a občas jsem tyto manýry přenášel do vyučování. Hrál jsem i na trubku ve školním orchestru. Vzpomínám si (i když jsem byl téměř bezproblémový žák), že jsem někdy na jaře dostal v krátké době za

sebou tři poznámky pro nekázeň, no a rodiče na to reagovali zákazem třídenního školního výletu do NDR.

4. Přijímačky na SVVŠ (nyní Gymnázium J. Škody) jsem udělal levou zadní, mnohem dramatičtější byly přijímací zkoušky na vysokou školu. Protože jsem „prošvihnul“ termín odevzdání přihlášky, musel můj třídní sednout do Jawu 350 a jel se mnou osobně do Olomouce. Nakonec to všechno dobře dopadlo a dostudoval jsem, i když také ne bez problému. Ale to je jiná kapitola.

5. Zrovínka loni jsme měli sraz po 50 letech v Přerově a sešlo se nás 22 z 37. Téměř všichni jsme se poznali a společně i s mou kytarou jsme si setkání náležitě užili.

6. Na tuto otázku jsem odpověděl v 1. a 2. Bodu.

7. Na mnoha místech jsem prohlašoval, že jste byli jedna z mých nejlepších tříd, vytvořili jsme dobrý a aktivní kolektiv (jen vzpomeňte, kolik radosti dětem z MŠ a 1. stupně udělaly naše vánoční a červnové besídky). Spolu jsme důstojně oslavili i mé půlkulatiny (ještě jednou dík za skvělý dort!) a bezva byly i naše školní výlety. Prostě SUPER!

Paní učitelka Bartušková

1. Milá děcka, fajn kolektiv (adapták).
2. Jste prima (jako celek).
3. Ráda a v dobrém.
4. To byly docela nervy.
5. Se kterými chci, ano .
6. Nevím, zda je to posun, zlenivěli jste. Ale v jiných ohledech jste i dospěli, zkrásněli...
7. Na hodiny s vámi jsem se většinou těšila, byly prima společné akce za volbou povolání – výlety do Přerova. Ve vyučování to občas trochu „drhlo“, ale vcelku to s vámi šlo dobře.

JAK JSME SE UČILI V DOBĚ KORONAVIRU

V půlce března jsme přestali chodit do školy a začali se učit z domu přes počítače. Dozvěděli jsme se to ze dne na den a netušili, že to bude trvat tři měsíce. Ze začátku bylo úkolů celkem dost, ale s dobrým rozvrhnutím se to plnit dalo. Úkoly nám chodily na různé internetové stránky a museli jsme to každý den kontrolovat, abychom to stíhali do zadaných termínů. Takto jsme si napsali i nějaké písemky, to bylo pro nás úplně poprvé. Po nějaké době jsme se začali spojovat přes messenger s paní učitelkou, která s námi procvičovala testy z češtiny na přijímací zkoušky. Myslím, že nám to hodně pomohlo. Ke konci už tolik úkolů nechodilo a všichni se začali učit na přijímačky. Asi měsíc před přijímačkami jsme se začali vídat ve škole a pokračovali v přípravě na češtinu i matiku. Nevím, jestli tenhle způsob výuky někomu vyhovoval. Myslím si, že to mělo spíše nevýhody než výhody a už bych se takto určitě učit nechtěla.

Valerie Baďurová

Ano, my jsme ten ročník, který končil základní školu v době pandemie koronaviru. Právě kvůli této pandemii jsme museli poslední čtyři měsíce zůstat doma v karanténě. Tato doba měla své výhody, ale i nevýhody. Učitelé nám nemohli, i přes moderní sociální sítě, probírané učivo vysvětlit tak, jak jsme

byli všichni zvyklí. Doma jsme u školy museli trávit mnohem více času než doposud. Museli jsme se naučit naplánovat si dny tak, abychom stihli odevzdávat zadané úkoly včas. Jestli se ptáte, jaké výhody tato doba může mít, tak třeba že jsme nemuseli každý den chodit brzo spát, abychom ráno ve škole nevypadali jako panda. Nemuseli jsme brzo vstávat a běžet na autobus, aby nám neujel. Nemuseli jsme šest hodin sedět v lavici a usínat. Někteří z nás se dokonce naučili být pořádnějšími a zodpovědnějšími.

Kačka Klvaňová

Pár pravidel, jak přežít školu

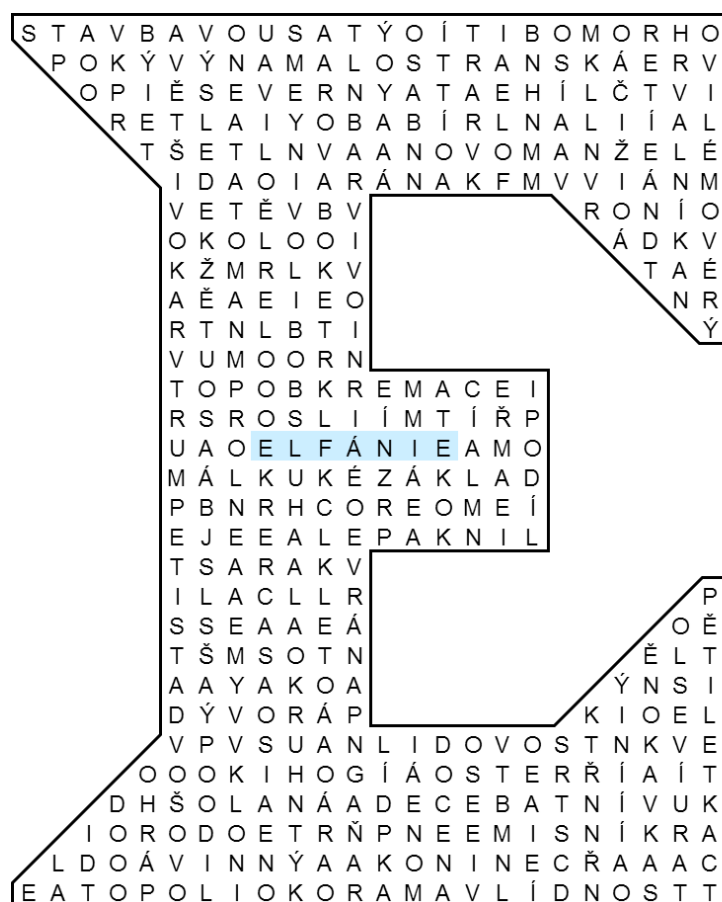
1. Říká se, že sedět v zadní lavici je nejlepší. Neříkám, že to není pravda, ale když při testu sedíte v první lavici, tak učitelé svou pozornost věnují spíše žákům v zadních lavicích a tedy vy si ten nenápadný tahák, který by se neměl používat, můžete přečíst.
2. Když učitel vyvolává žáky, nikdy s ním nenavazujte oční kontakt.
3. Vždy si najděte dobré kamarády, kteří vám budou dávat jídlo a pití. Věřte, bez těch se neobejdete.
4. Někomu se chození za školu může zdát fajn, ale když se přijde na zfalšování omluvenky, není to nic příjemného. A probíranou látku musíte stejně dohnat.
5. Nelži. Pravda se vždy ukáže.
6. Učitelé jsou taky jen lidé, tak na ně nebuďte hnusní. Někteří se řídí heslem: „Jak ty ke mně, tak já k tobě.“
7. Nic nenechávejte na poslední chvíli. Budete mít potom mnohem více času.
8. I ta nejhorší hodina má jen 45 minut, tak nešilte.
9. Neničte školní majetek. Za ty peníze to nestojí.
10. Nikdy si neberte nejnovější učebnice. Zkuste si vybírat staré i trochu poškozené, aby se tam nějaký ten ohnutý rožek ztratil.
11. Udělejte si dobrý vztah s učiteli.
12. Zbytečně se nestresujte, jinak vám to nebude vůbec myslet, což by nebylo moc dobré při písémkách.
13. Měli byste se snažit být co nejméně marod, jinak učivo nebudete vůbec stíhat a zase se budu opakovat, že budete ve stresu a zavalení prací.
14. Vždy ve škole mějte hodně jídla, aby vám to hodně a dobře myslelo, neboť jídlo podporuje činnost mozku.
15. Najděte si něco na práci, snažte se skamarádit třeba s panem školníkem, nikdy nevíte, co bude třeba pomoci přestěhovat nebo natřít, čímž se vám podaří ulít se z vyučování, a když budete mít štěstí, dostanete za to ještě pochvalu.

(www.google.com/obrazky)

Kačka Klvaňová, Kristýna Žilková a Lukáš Kynstler

A trochu té zábavy

ABECEDA	LINKA	SEVER
ALIBI	MALČE	SHÁŇKA
ANANAS	MALOSTRANSKÁ	SMARAGD
ATMOSFÉRA	MARNIVÝ	SOUTĚŽ
BARBORA	MAROKO	SPORT
BARVIVO	MARTIN	STAVBA
BAVOR	MLATO	STROM
BERLE	MLÍČKO	ŠEPOT
BLESK	NAMOTAT	TAHANI
DOCENT	NEBESKÝ	TEODOR
DRÍVÍ	NEEMISNÍ	TLESKÁNÍ
ELEMENT	NIKOLA	TOPOL
ETIKA	NORSKO	TRUMPETISTA
HROMBITÍ	NOVOMANŽELÉ	TUKAN
IZOLACE	OBILOVINY	TUNELOVÁNÍ
KANÁR	OBLÁZEK	VALNÍK
KAPELA	OBSLUHA	VESLO
KARAS	OKOLO	VĚTEV
KARLA	OKRUH	VILÉMOVÉ
KATAR	OLIVA	VINNÝ
KAVKA	OPLÁCENÍ	VLASY
KLONI	PÁROVÝ	VLHKOST
KOBYLA	PEKAŘ	VLÍDNOST
KOKETA	PĚTILETKA	VNITRO
KONINEC	PODÍL	VNITŘNOST
KONÍK	POHODA	VOUSATÝ
KOVOŠROT	POKLAP	VRAKOVISTĚ
KREMAČE	PROLNE	VRÁNA
KRTEK	PŘÍTMÍ	VRÁTNY
LESNÍK	RADOVAN	VÝKOP
LIDOP	REKLAMA	VÝSLEDEK
LIDOVOST	ŘÍKAT	ZÁKLAD
LIDOVÝ	SARACÉN	

A	V	L	E	Ž	T	U	Č	Ň	Á	K	Ř	M	U	F	L	O	N	R	G	Y	T
Ě	N	Ů	L	S	Í	L	E	R	O	K	Ě	N	A	D	J	Ž	T	K	K	E	E
D	U	O	L	B	L	E	V	N	K	R	Y	S	A	R	I	A	R	U	L	A	O
M	M	L	N	K	D	Ě	M	R	K	L	S	S	B	R	T	T	K	U	K	P	R
K	O	E	N	E	N	Ě	P	O	A	R	U	A	A	I	E	A	H	T	I	A	Í
M	O	U	D	Í	L	A	V	V	T	R	Á	F	K	K	Z	C	D	C	E	R	N
L	K	S	F	V	K	E	Ý	D	U	Ý	A	L	C	Č	E	O	E	N	O	R	L
S	A	L	A	T	Ě	M	J	A	E	P	L	T	Í	H	O	A	N	T	O	Ý	F
K	E	B	C	T	D	D	S	K	D	M	R	K	C	K	K	K	Á	L	D	A	L
D	Á	H	U	H	K	O	A	R	R	A	Í	O	L	O	J	G	A	O	E	E	K
J	O	M	R	Ť	T	A	A	R	H	K	Í	N	L	O	I	L	K	C	O	S	U
Ř	E	O	O	N	A	P	C	V	D	S	A	A	D	L	K	O	I	P	H	P	O
Í	H	Ž	O	S	E	B	E	V	O	Y	R	V	A	E	R	A	A	Š	Í	N	V
C	H	R	E	G	O	L	Á	V	L	Ž	V	O	E	K	L	R	N	R	K	L	A
I	B	A	R	K	S	R	A	Ž	T	K	A	N	E	C	D	Í	A	D	N	A	P

Aligátor	Kočka	Mol	Sova
Bizon	Kosatka	Motýl	Tchoř
Brontosaurus	Krab	Muflon	Tučňák
Daněk	Králík	Mýval	Tukan
Delfín	Krkavec	Ochecchule	Tygr
Fretka	Krokodýl	Ondatra	Upír
Gepard	Krtek	Opice	Velbloud
Hroch	Krysa	Orel	Vlk
Jelen	Labuť	Osel	Vydra
Ježek	Lední medvěd	Panda	Žába
Kachna	Leopard	Pavouk	Želva
Kanec	Levhart	Rosomák	Žirafa
Kapř	Liška	Skunk	Žralok
Klokan	Medvěd	Slůně	

Leon Gajdáč